

Օ Ր Ի Ո Ր Դ ... Ի Ն

Դու ջինջ և հեզ մի թիթեռ ես,
Եւ նսւրբ, և սուրբ թեւերով.
Սիրտդ վճիտ՝ թռվռում ես
Գէշ, գարշ մարդկանց վրայով:

Դու որ մաքուր մի թիթեռ ես,
Ախ, մեր կեանքի ճահճի մէջ
Պիտի ընկնիս, պիտի նեխուիս
Գէշ, գարշ մարդկանց մահճի մէջ...

Ա.Ի. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ
